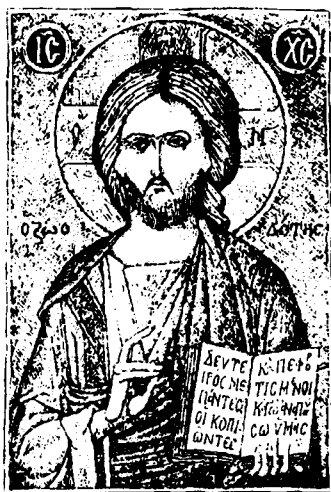

ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ
ΑΥΓΟΥΣΤΙΝΟΥ ΚΑΝΤΙΩΤΟΥ

Σταχυολογήματα ἀπό τὰ ἔργα του

*«Δεῦτε πρός με πάντες οἱ κοπιῶντες καί
πεφορτισμένοι, καὶ γὰρ ἀναπαύσω ὑμᾶς»
(Ματθ. 11, 28).*

Ἐκδόσεις «ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΚΥΨΕΛΗ»
Σπαρτάκου 6, Συκιές
Τηλ. (2310) 212659 - Fax: 207340
566 26 Θεσσαλονίκη

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
πρ. ΦΛΩΡΙΝΗΣ ΑΥΓΟΥΣΤΙΝΟΣ
Βασ. Γεωργίου 10
531 00 ΦΛΩΡΙΝΑ
τηλ.: 2385046993, fax: 2385046992

Ἐν Φλωρίνῃ τῇ 4ῃ Μαΐου 2001

Κύριον
Στυλιανόν Κεμεντζετζίδην
ἐκδόσεις «Ὁρθόδοξος Κυψέλη»
Σπαρτάκου 6 - Συκιές
566 26 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ

Ἀγαπητέ μας κ. Στυλιανέ, Χριστός ἀνέστη!

Ἐλάβομεν μετὰ χαρᾶς τό δέμα μέ τάς προσφάτους ἐκδόσεις σας «Ὁ ὁσιος Φιλόθεος τῆς Πάρου» (τεύχη 1 καί 2), «Βίος καί πολιτεία τῆς ὁσίας Θεοκτίστης τῆς Λεσβίας», ὡς καί τά ἐπίκαιρα «Κείμενα Ὁρθοδόξου Ὁμολογίας», «Ἡ διαστροφή καί ὑποκρισία τοῦ Παπισμοῦ» καί «Εὐπρόσδεκτος ὁ πάπας;», καί εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. Ἰδιαιτέρως εὐχαριστοῦμεν, διότι εἰς τάς σελίδας τοῦ τεύχους «Κείμενα Ὁρθοδόξου Ὁμολογίας» συμπεριελάβετε καί ἡμέτερον ἀπόσπασμα ὑπό τόν τίτλον «Νέα αἵρεσις». Ἐπ' εὐκαιρία συγχαίρομεν διά τήν ἐν γένει προσφοράν τῶν ἐκδόσεών σας εἰς τήν Ἐκκλησίαν μας, εἰς τήν ὀρθόδοξον ἱεραποστολήν, ὡς καί εἰς τήν μαχομένην Ὁρθοδοξίαν μας, ἡ ὁποία τάς ἡμέρας αὐτάς εὐρίσκεται ἐπί ποδός πολέμου ἐξ αἰτίας τοῦ πάπα. Ἡ εὐλογία τοῦ Θεοῦ καί αἱ εὐχαί τῶν ἁγίων Πατέρων ἐπί τά ἔργα καί τοὺς ἀγῶνας ὑμῶν.

Μετ' ἐγκαρδίων εὐχῶν

† Ὁ.πρ. Φλωρίνης Αὐγουστῖνος

Υ.Γ.: Οἰονδήποτε κείμενον ἢ ἀπόσπασμα ἐκ τῆς ταπεινῆς μας ἀρθρογραφίας κρίνετε ὅτι ἤθελε βοηθήσει εἰς τό οἰκοδομητικόν καί ἱεραποστολικόν ἔργον τῆς Ἐκκλησίας, ὡς καί εἰς τόν ὁμολογιακόν ἀγῶνα τῆς Ὁρθοδοξίας μας, ἔχετε τήν ἄδειαν καί τήν εὐλογίαν νά τό χρησιμοποιεῖτε. Δι' ἐμέ τόν γέροντα, ὅστις δέν δύναμαι πλέον νά γράφω καί ὀμιλῶ ἐκτενῶς, εἶναι τοῦτο χαρά καί ἱκανοποιήσις.

Ἐκ τοῦ βιβλίου ΑΚΟΛΟΥΘΕΙ ΜΟΙ

Ἡ θάλασσα τῆς Γαλιλαίας

Σελ. 19-20: Ὠραῖαι αἱ λίμναι καί οἱ ποταμοί, ὠραῖα τά δάση καί τά ὑψηλά ὄρη μέ τās χιονισμένας κορυφάς των, ὠραῖα τά κρίνα τοῦ ἀγροῦ καί τά ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ, ὠραῖα τά πολύχρωμα καί μελωδικά πτηνά καί αἱ ἔλαφοι καί αἱ δορκάδες, ἀλλ' ἡ ὠραιότης αὐτή εἶναι μικρά καί ἀσήμαντος ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν ὠραιότητα πού περικλείει ὁ ἐσωτερικός κόσμος ἑνὸς ἀνθρώπου, ὅστις ἀξίζει νά ὀνομάζεται ἄνθρωπος. Ὡ! πόσον χαρίεν, πόσον ὠραῖον πρᾶγμα εἶναι ὁ ἄνθρωπος ὅταν εἶναι ἄνθρωπος, ἀναφωνεῖ ἀρχαῖος φιλόσοφος τῆς Πατρίδος μας.

Ἡ ἀλησμόνητος ὥρα

Σελ. 44: Διαρκῆς ἀναζήτησις τοῦ Ἰησοῦ, ἐπίμονος προσπάθεια νά μή ἀπομακρυνώμεθα ἀπ' αὐτόν, νά μή χάνωμεν τὴν μετ' αὐτοῦ ἐπαφήν, ἀλλὰ βλέποντες τὰ ἴχνη του, τὰ ὅποια δι' αἵματος εἶναι κεχαραγμένα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, τὴν ὁποίαν ἤνοιξεν ἐκεῖνος ν' ἀκολουθῶμεν αὐτόν ὅπουδῆποτε καί ἂν ὑπάγη, ἰδοὺ τό ἰδανικόν μιᾶς ἀνωτέρας, μιᾶς ἀγίας ζωῆς.

Περιστατικά τῆς κλήσεως

Σελ. 50-51: Ὁ Ἰησοῦς ἐνεφανίζετο ὡς ἓνας λαϊκός ἱεροκῆρυξ. Ὡμίλει εἰς τόν λαόν μέ γλῶσσαν ἀπέριττον, ἀλλ' ὁ τόνος τῆς λαλιᾶς του, ἡ δύναμις, ἡ ὁποία περιε- κλείετο εἰς ἕκαστον τῶν λόγων του, τό μυστικόν θέλη-τρον τῆς θεανδρικής προσωπικότητός του ἐξήσκουν τε- ραστίαν ἐντύπωσιν εἰς τόν λαόν, πού δέν εἶχον προλάβει νά δηλητηριάσουν αἱ ἔχιδναι πού εἶχον τήν φωλεάν των εἰς τήν πρωτεύουσαν τοῦ Ἰσραήλ.

Σελ. 55: Τά ἄλογα αὐτά ὄντα, τά ψάρια, πού στεροῦ- νται καί ἀκοῆς, ἤκουσαν τήν φωνήν τοῦ Παντοκράτορος καί ἔτρεξαν ἐκεῖ ὅπου τά διέτασσε. Καί ὁ σκληροκάρ- διος ἄνθρωπος, πού καί νοῦν καί ἀκοήν ἔχει, δέν ἐννοεῖ ν' ἀκούσῃ τήν φωνήν τοῦ Θεοῦ.

Σελ. 57: Ὅπου ὁμως εἶναι ὁ Κύριος καί εὐλογεῖ, ἐκεῖ οἱ κόποι καί οἱ μόχθοι πού καταβάλλομεν διά τά νόμιμα ἔργα μας καί πρό παντός δι' ἔργα πού ἀποβλέπουν εἰς τήν ἀφέλειαν τοῦ πλησίον καί τήν δόξαν τοῦ ὀνόματος τοῦ Θεοῦ, εἶναι ἀδύνατον νά μή φέρουν τ' ἀγαθὰ ἀποτε- λέσματα.

Τό θαῦμα ὡς παραβολή

Σελ. 60: ... ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, πρέπει νά γίνεται μέ μέθοδον, μέ τέχνην. Διότι, ὅπως ὅλα τά ψάρια δέν πιάνο- νται μέ ἓνα καί μόνον τρόπον, ἔτσι καί αἱ ψυχαί τῶν ἁ- μαρτωλῶν δέν συλλαμβάνονται εἰς τά εὐαγγελικά δίκτυα μέ τάς ἰδίας μεθόδους, μέ τά ἴδια μέσα. Φωτισμόν Θεοῦ χρειάζεται ὁ κῆρυξ τοῦ Εὐαγγελίου διά νά ἤμπορῇ νά ἐ- ξευρίσκη τούς καταλλήλους λόγους, οἱ ὁποῖοι εἶναι μέν ἀπλοῖ, ὅπως εἶπομεν ἀνωτέρω, ἀλλ' ἔχουν κάποια τέ- χνην, κάποια δύναμιν ἐλκτικὴν, κάποιο θέλητρον ἀ- πορρέον ἀπό τό ἄπειρον ἐκεῖνο θέλητρον πού εἶχεν ὁ Κύριος, ὅτε ἐδίδασκε καί οἱ ὄχλοι ἐξεθαμβοῦντο ἐπί τῇ διδαχῇ αὐτοῦ.

Ἡ κακίστη περιουσία

Σελ. 94: Αὐτά τά πάθη ἀποτελοῦν τά ὑπάρχοντα, τά κύρια ὑπάρχοντα τοῦ ἀνθρώπου, τά ὁποῖα καλεῖται οὐ- τος ν' ἀφήσῃ, ν' ἀποχωρισθῇ καί ν' ἀκολουθήσῃ τόν Χριστόν (Λουκ. 14, 33).

Σελ. 95: Ἄφθαρτος δέ στολή εἶναι αἱ ἀρεταί τοῦ Χριστοῦ, πού πρέπει νά γίνουν καί ἀρεταί τοῦ χριστια- νοῦ.

Ἡ τυραννία τῶν παθῶν

Σελ. 97: Ἀλλά διά νά θελήσῃ ὁ ἄνθρωπος ν' ἀπαλλα- γῇ πάσης πονηρᾶς συνηθείας, πρέπει νά ἔλθῃ εἰς γνῶσιν καί συναίσθησιν τῆς ἀπεριγράπτου ἀθλιότητος πού δη- μιουργοῦν τά ἀνθρώπινα πάθη, καί λαμβάνων γνῶσιν τῆς ἀθλιότητος ταύτης νά κράξῃ πρὸς τόν Κύριον, τόν μόνον δυνάμενον νά τόν ἀπαλλάξῃ τῆς φρικτῆς του κα- ταστάσεως.

Ἡ τρικυμία

Σελ. 111: Ὡ ἀναγνώστα! Καμμία λίμνη, καμμία θά- λασσα, κανεὶς ὠκεανός δέν ταράσσεται τόσον βαθέως, ὅ- σον ἡ ἀνθρωπίνη καρδία. Ἄγρια κύματα μαινομένης θα- λάσσης, κύματα φιληδονίας, φιλοδοξίας, φιλαργυρίας, μίσους, θυμοῦ καί ἐκδικήσεως, μοχθηρίας καί φθόνου, ἀγνωμοσύνης, ἀχαριστίας, ἀπιστίας καί βλασφημίας καί πάσης ἄλλης κακίας ἐγείρονται ἐν τῇ ἀνθρωπίνη καρδίᾳ καί τό πλοιάριόν μας κλυδωνίζεται ἐν μέσῳ πρωτοφα- νοῦς τρικυμίας, ἡ ὁποία καταποντίζει ὑπάρξεις καί πλη- ροῖ ἠθικῶν ναυαγίων τήν κοινωνίαν. Τίς τώρα θά εἴπῃ εἰς τήν μαινομένην θάλασσαν τῶν παθῶν τό «Σιώπα, πε- φίμωσο»; Μόνον ὁ Θεάνθρωπος Κύριος. Αὐτοῦ καί μό- νον ἡ φωνή, μυστικῶς ἀκουομένη εἰς τά βάθη τῆς πι-

στευούσης καρδιάς, είναι ικανή νά κοπάση τούς ανέμους καί νά γαληνεύση τήν θάλασσαν, νά τιθασεύση καί νά φιμώση τά ὠρυόμενα θηρία τῶν παθῶν.

Τό ἀκατάληπτον μυστήριον

Σελ. 128: "ὦ! Ἡ εἰς Χριστόν πίστις εἶναι ἡ μυστηριώδης ἔλξις, μέ τήν ὁποίαν ἐλκύεται ἡ ψυχὴ ἀπό τόν Χριστόν, καί ἀπό τῆς στιγμῆς τῆς ἔλξεως ἐκείνης εισέρχεται εἰς τήν θείαν τροχιάν καί γίνεται δορυφόρος αὐτοῦ, κέντρον τῆς ζωῆς τῆς ἔχουσα τόν Κύριον.

«Ἐντάλματα ἀνθρώπων»

Σελ. 142-143: Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ εἶναι ἄρτος ἐπουράνιος, ἄρτος καθαρός μή περιέχων ξένα τινά, ἐπιβλαβῆ διά τήν υἰγιάν τῆς ψυχῆς στοιχεῖα.

Τά παιδιά

Σελ. 170: Μόνον αἱ ψυχαί πού διατηροῦν ἐντός των τήν δροσερότητα τῶν παιδικῶν χρόνων, μόνον ταπειναί καί ἀπλαῖ ψυχαί δύνανται νά πιστεύσουν εἰς τόν Χριστόν.

Θαβώρ - Γολγοθᾶς

Σελ. 194: Ὑπεράνω τοῦ Θαβώρ εἶναι ὁ Γολγοθᾶς. Ἐκεῖ ἡ δόξα. Ἐκεῖ μεταξύ οὐρανοῦ καί γῆς, θά ὑψωθῆ ὁ Κύριος. Ἐκεῖ θ' ἀκουσθοῦν τά τελευταῖα ρήματα τοῦ Θεοῦ ἀνθρώπου, τά ὁποῖα θά συγκλονίζουν τούς αἰῶνας.

Ἡ συγχωρητικότητα

Σελ. 226: Ἐτσι ἡ ἐκδίκησις εἰς τās ἡμέρας μας εἶναι τρομερόν δαιμόνιον. Ἡ συγχωρητικότης θεωρεῖται ἀδύ-

ναμία. Ἐνῶ κατά τούς λόγους τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἀρετὴ μεγάλη, εἶναι ἡρωϊσμός τοῦ πνεύματος.

Τό μυστήριον τοῦ Ἰούδα

Σελ. 276: Τό κλειδί τῆς ἐρμηνείας τοῦ Ἰούδα τό κατέχεις σύ. Ἐάν παύσης, φίλε μου, νά ἐρευνᾷς τόν Ἰούδαν καί ἀρχίσῃς νά ἐρευνᾷς τόν ἄγνωστον ἑαυτόν σου καί ἐν τῇ διαρκεῖ ἐρευνῇ κατέλθῃς εἰς τās ψυχικὰς ἀβύσσους, ἐκεῖ κάπου θ' ἀντικρύσῃς τόν Ἰούδαν. Διότι πᾶς ἄνθρωπος φέρει ἐντός του ἓνα Ἰούδαν, ὅστις εἶναι ἔτοιμος νά ἐπαναλάβῃ τήν προδοσίαν, ἐάν δέν τήν ἔχη ἤδη πράξει.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος

Σελ. 326: ὦ πισταί ψυχαί! Ὅσοιδήποτε καί ἐάν εἶναι οἱ σεισμοί οἱ σείοντες τήν οἰκουμένην, ὅσαδήποτε καί ἐάν εἶναι τά ἐρείπια, τά ὁποῖα συσσωρεύουν καθημερινῶς ἡ ἀπιστία καί ἡ διαφθορά τοῦ αἰῶνός μας, σεῖς μή κλονισθεῖτε. Ἐχετε βράχον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου δύνασθε νά σταθῆτε. Ἐχετε ἄγκυραν, ἐκ τῆς ὁποίας δύνασθε νά ἐξαρτηθῆτε. Ἐχετε φῶς, διά νά περιπατῆτε ἐν αὐτῷ. Ἐχετε Ἥλιον, ὅστις ἀνέτειλεν ἐκ τοῦ τάφου. Ἐχετε Ἰησοῦν Ἐσταυρωμένον καί Ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν. Τί δειλιάτε; Τί φοβεῖσθε; Δεῦτε προσκυνήσωμεν καί προσπέσωμεν Αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Νικητῇ τοῦ θανάτου, τῷ Νεκρεγέρτῃ, τῷ Νικοποιῷ, τῷ Βασιλεῖ τῶν αἰῶνων.

Ἡ «καλή ἀπιστία»

Σελ. 332: Ἡ ἀνωτέρα πίστις, ἡ πρώτη πίστις, εἶναι ἐκείνη, ἡ ὁποία, χωρὶς νά πολυπραγμονῆ καί νά ζυγοστατῆ τά πάντα, ἀνοίγει προθύμως τά ὄτα τῆς ψυχῆς, καί ἀκούει τόν λόγον τοῦ Θεοῦ, καί θέτει αὐτόν ὑπεράνω αἰσθήσεων καί ἐπισηφῶν λογισμῶν, καί κινεῖ τήν γλῶσσαν εἰς αἶνον καί δοξολογίαν, καί ἀπλώνει τήν χεῖρα διά νά λάβῃ τά πολύτιμα δῶρα.

Σελ. 354: Σταγόνες τῆς δυνάμεως καί τοῦ κάλλους του εἶναι τά δημιουργήματα πού θαυμάζουν οἱ ἄνθρωποι. Ἐάν εὐωδιάζη τό ἄνθος, πόση εὐωδία θά ὑπάρχη ἐν τῷ Χριστῷ! Ἐάν γλυκεῖς εἶναι οἱ καρποί, πόση γλυκύτης θά ὑπάρχη ἐν τῷ Χριστῷ! Ἐάν ὠραῖος εἶναι ὁ ἥλιος, ὦ, πόση ὠραιότης θά ὑπάρχη ἐν τῷ Χριστῷ!....

Σελ. 362: Χριστέ! Σύ μᾶς ἠγάπησες μέ μίαν ἀγάπην, ἡ ὁποία δέν γνωρίζει ὄρια. Ἄλλ' ἡμεῖς!... Χριστέ! Σύντριπον τά εἶδωλα τῶν καρδιῶν μας. Σβῆσε τούς ἐπιγείους ἔρωτάς μας. Φλέξον τάς καρδίας μας διά νά καίη ἐν αὐταῖς ἀδιαλείπτως τό ἱερόν πῦρ τῆς ἀγάπης σου, τό ὁποῖον ἤλθες καί ἤναψες εἰς τάς καρδίας τῶν ἐκλεκτῶν σου δούλων.

Ἡ μαρτυρία τοῦ ἠγαπημένου μαθητοῦ

Σελ. 407: Ἡ ἀλήθεια δέν πρέπει νά θυσιάζεται χάριν δῆθεν τῆς ἀγάπης. Διότι ἡ ἀγάπη, ἡ ὁποία δέν ἔχει ὑπόβαθρον τήν ἀλήθειαν, δέν δύναται νά σταθῆ. Δέν δύναται κἄν νά ὑπάρξη. Γνησία ἀγάπη φύεται καί φέρει τούς ἀγλαούς καρπούς της μόνον ἐπί τοῦ ἐδάφους τῆς ἀληθοῦς πίστεως.

Νέοι ἀπόστολοι

Σελ. 461: Ἄλλ' ἐπειδή χωρίς τήν βοήθειαν τοῦ Χριστοῦ οὐδέν γενναῖον καί ὑψηλόν ὑπέρ τῆς σωτηρίας ἑαυτῶν καί τῆς σωτηρίας τῶν ἄλλων δυνάμεθα νά πράξωμεν, ἄς καταφεύγωμεν, ἄς καταφεύγωμεν πάντοτε, εἰς αὐ-